

ویردنامه
هفتمه وحدت

تاکید امام خمینی رحمته الله علیه بر وحدت جهان اسلام

۱۰. مقابله با خرافه پرستی و زدودن پیرایه های تفرقه انگیزی که به نام آداب و رسوم دینی و مذهبی از سوی مغرضان و ناآگاهان در فرهنگ سنتی ملت ها ریشه دوانده و کوشش برای کاهش تعصب های کورکورانه و عوامانه.

۱۱. تلاش برای یکسان سازی قول و فعل منادیان وحدت و کارگزاران و مسئولان نظام مقدسی که وحدت را شعار خویش قرار داده اند.

هفته وحدت چگونه نامگذاری شد؟

شاید جالب باشد که بدانیم ایده ی نام گذاری هفته ای به نام «وحدت»، مربوط به دوران پس از پیروزی انقلاب اسلامی ایران نیست.

این نام گذاری پیش از انقلاب نیز در سیستان و بلوچستان اجرا شده است؛ زمانی که حضرت آیت الله خامنه ای در ایرانشهر روزگار تبعید خود را سپری می کردند.

روایت این نام گذاری را از سخنان رهبر انقلاب اسلامی بخوانیم:

* شکل گیری اولین هفته وحدت در دوران تبعید

یکی از ابزارهای همیشه مورد استفاده ی دشمنان ملت های مسلمان برای اختلاف، مسئله ی اختلافات مذهبی، شیعه و سنی و از این قبیل بوده. دعوا درست کنند، اختلاف ایجاد کنند، برادران را به جان هم بیندازند، اختلافات را بزرگ کنند، برجسته کنند، موارد اشتراک و اتحاد را ضعیف کنند، کمرنگ کنند، یک چیز کوچک را بزرگ کنند، برجسته کنند؛ این همه نقاط اشتراک را که بین برادران سنی و شیعه هست، کوچک کنند، ضعیف کنند؛ این کاری است که دائم انجام گرفته است، الان هم دارد انجام میگیرد.

جمهوری اسلامی از اولین روز در مقابل این توطئه ایستاده است؛ علت هم این است که ما ملاحظه ی کسی را نمیکنیم؛ این عقیده ی ماست. قبل از اینکه نظام اسلامی تشکیل بشود، برادران ما، بزرگان نهضت، بزرگان مبارزه ی انقلابی در آن روز - که هنوز خبری از حکومت اسلامی و جمهوری اسلامی نبود - در جهت وحدت شیعه و سنی تلاش میکردند.

من خودم در بلوچستان تبعید بودم. از آن زمان تا حالا با علمای سنی حنفی شهرهای بلوچستان - ایرانشهر و چابهار و سراوان و

طرح اندیشه وحدت جهان اسلام، از جمله دغدغه های فکری دیرینه و اساسی حضرت امام خمینی رحمته الله علیه بود که در طول دوران فعالیت اجتماعی و سیاسی خود، چه قبل از پیروزی انقلاب اسلامی و چه بعد از آن، لحظه ای از این موضوع غفلت نکرد.

امام در سخنان خود، بارها و بارها جوانان را به عنوان امید خود مورد خطاب قرار داده و آنها را به اتحاد و همدلی دعوت می کند: شما جوانان که امید و نوید من هستید، وحدت کلمه خود را حفظ نموده و نقشه های شوم استعمارگران را بر ملا سازید.

امام در مسئله وحدت، پیش شرط هایی را مدنظر داشت و بر همین مبنا، جامعه را هدایت می کرد. برای آشنایی هر چه بیشتر نسل جوان با این موضوع، بخشی از مهم ترین این پیش شرط ها را از زبان فرزند ایشان، سید احمد خمینی با تلخیص ذکر می کنیم:

۱. اهتمام بیش از پیش به خودسازی و تعمیق اخلاق و ارزش های معنوی در زندگی خود و جامعه پیرامون.

۲. باورداشت و تعمیم سعه صدر و پذیرش و تحمل اختلاف سلیقه ها و دفاع از آزادی اندیشه و حمایت از تشکل های سیاسی و فرهنگی ای که در اصول و مبانی مورد اعتقاد امت و جامعه اسلامی اتفاق نظر دارند.

۳. اعتقاد عمیق و اعتماد به نقش و آثار معجزه آسای وحدت در حلّ معضلات به ظاهر لاینحل سیاسی و اجتماعی.

۴. هوشیاری و توجه دادن به طرفین وحدت، در خصوص نقش خناسان و وسوسه تفرقه انگیزان.

۵. تلاش همه جانبه برای یافتن نقاط مشترک بیشتر و کاستن از اختلاف آرا در مبانی و اصول.

۶. احیای فرهنگ توحیدی و وحدت گرایی در جوامع اسلامی و احیای نمادها و عوامل و مظاهر وحدت.

۷. آگاهی بخشیدن به آحاد ملت اسلامی برای دریافت تصویری روشن از ابعاد تمدن گذشته اسلام و علل سقوط و انحطاط مسلمانان در سده های اخیر.

۸. شناسایی و معرفی دشمنان اصلی و جلوگیری از دشمن تراشی های ناامیدکننده.

۹. ترویج و تبلیغ فرهنگ جهاد و شهادت طلبی برای تضمین موفقیت پیشگامان مبارزه با دشمنان وحدت.

و تفرقه بین شیعه و سنی را تحریک می‌کنند. سرهمین اختلافات، همدیگر را کافر و فاسق و فلان می‌دانند و می‌کشند. این است که من تأکید می‌کنم و این نکته‌ی اساسی است.

بله؛ از دوستان و علمای عزیز خیلی متشکرم که تلاش کردید؛ اما این تلاش را تعمیق کنید و به دوستیها عمق ببخشید؛ هرکدام هم در مذهب خود پایدار و ثابت قدم بمانید.

بحث علمی و فکری و غیره هم به جای خود محفوظ، خیلی خوب است و مانعی هم ندارد. اما مراقب اختلاف باشید؛ مراقب مردم باشید؛ مراقب دست دشمن باشید.

۱۳۸۱/۱۲/۰۲

زاهدان - با آنهایی که بحمدالله زنده هستند، رفیقیم، نزدیکیم، صمیمی هستیم. من آنجا تبعیدی بودم، دستگاه‌ها نمیخواستند بگذارند تلاشی از سوی ما انجام بگیرد؛ اما در عین حال ما گفتیم بیاید کاری کنیم که یک نشانه‌ای از اتحاد شیعه و سنی را در این شهر نشان بدهیم؛ که این مسئله‌ی هفته‌ی وحدت - ولادت نبی اکرم در دوازدهم ربیع‌الاول به روایت اهل سنت، و در هفدهم ربیع‌الاول به روایت شیعه - آن روز به ذهن ما رسید و در ایرانشهر آن را عمل کردیم؛ یعنی از دوازدهم تا هفدهم جشن گرفتیم.

این یک فکر عمیقی بوده است، مال امروز و دیروز نیست.

۱۳۹۰/۰۷/۲۵

* علما به ندای وحدت پاسخ مثبت دادند

اول انقلاب هم اولین نقطه‌ای که امام، هیأت اعزام کردند، گمان می‌کنم بلوچستان بود. بنده را خواستند، یک حکم هم نوشتند که در رادیو خوانده شد.

من با جماعتی راه افتادم و به بلوچستان رفتم. مرحوم مولوی عبدالعزیز ساداتی ملازهی آن موقع حیات داشتند؛ رفتیم ایشان را در سراوان دیدیم.

غرض؛ دوستان فراوانی از مجموعه‌ی علمای منطقه بودند که به ندای وحدت پاسخ مثبت دادند. بالاتر از این بگویم؛ در دل خودشان حقیقتاً این ندا وجود داشت. جامعه‌ی ایرانی و اسلامی از این وحدت سود برد.

اوایل انقلاب با ایجاد درگیری و با استفاده از بعضی آدمهای ناباب توانستند در ایرانشهر و جاهای دیگر کارهایی بکنند؛ لیکن به جایی نرسید و اختلاف مورد نظر آنها بحمدالله به وجود نیامد...

من خودم همان سفری که آمدم، در ایرانشهر همه‌ی رؤسای طوایف را جمع کردم و در جلسه‌ای با آنها صحبت کردم و گفتم نظام جمهوری اسلامی بنا دارد که در سرتاسر کشور عدالت واقعی را اجرا کند؛ لذا ظلم و تعرض و تبعیض را بین استانها و طوایف کشور هیچ تحمل نمی‌کند و شما به این امر کمک کنید.

به آنها گفتم که این نظام از نظام قبل به مراتب نیرومندتر است؛ چون آن نظام به دستگاههای امنیتی و اطلاعاتی و سلاح خودش متکی بود؛ اما این نظام به عواطف و دلها و علایق مردم متکی است.

۱۳۷۹/۰۸/۱۶

* فکر وحدت اسلامی یک فکر زودگذر نیست

فکر وحدت اسلامی یک فکر زودگذر تازه‌پا نیست، بلکه از اعماق دل ما می‌جوشد. سنی برای خود سنی است، شیعه هم برای خود شیعه است، هرکدام عقاید و مناسکی دارند و هیچ کدام دیگری را مجبور نمی‌کند که مثل من وضو بگیر یا اعمال دیگر را مثل من انجام بده. حقیقت این است که هر دو به خدای واحد، قبله‌ی واحد، پیامبر واحد، اهداف و ارزشهای واحد و به اسلام واحد معتقدند.

چرا اینها را فراموش کنیم؟! من در همان روزهایی که تبعید بودم - آقای مولوی قمرالدینی این جاست - پیغام دادم، خودم به مسجد ایشان رفتم و گفتم بیاید این یک هفته میان هفده ربیع - که ما شیعه‌ها هفده ربیع را روز ولادت پیغمبر می‌دانیم و جشن می‌گیریم - و دوازده ربیع را - که شما سنی‌ها روز ولادت پیامبر می‌دانید - جشن بگیریم. ما بگیریم، شما هم بگیرید. ایشان هم قبول کرد.

اتفاقاً در همان روزهای اول و دوم در ایرانشهر سیل آمد و بساط همه چیز را به هم زد و ما در کار امداد مردم افتادیم و نتوانستیم کاری انجام دهیم. به این چیزها توجه داشته باشید. خوب؛ طبیعی است که هر کسی برای عقاید خود احترام و ارزش قائل است.

اما اگر زید به عقیده‌ی خود احترام می‌گذارد، مگر مستلزم این است که به عقیده‌ی عمرو اهانت کند؟! یا اگر عمرو به عقیده‌ی خود احترام می‌گذارد، مگر مستلزم این است که به زید اهانت کند؟! چرا؟! دشمن همین را می‌خواهد و این آتش عجیبی است اگر مشتعل شود.

الان شما ببینید در همین همسایگی این مرز ما، دستهایی اختلاف

فَاَصْبَحَ مِنْ بُلْعَمٍ تَرَاءَىٰ خَوَّانًا

وَاعْتَصَمُوا بِحَبْلِ اللَّهِ جَمِيعًا وَلَا تَفَرَّقُوا وَاذْكُرُوا نِعْمَتَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ إِذْ كُنْتُمْ أَعْدَاءً فَأَلَّفَ بَيْنَ قُلُوبِكُمْ

همگی به ریسمان خدا، تمسک جوید، و پراکنده نشوید، و نعمت خدا را بر خودتان، به یاد آرید، آنگاه که دشمنان (یکدیگر) بودید، و (او) میان دلهای شما، الفت انداخت، پس به (برکت) نعمت او، برادران (همدیگر) شدید.